

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟΣ ΠΑΣΙΦΙΣΜΟΣ - ΑΝΤΙΜΙΛΙΤΑΡΙΣΜΟΣ

(ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΑΡΧΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΑΜΑΡΓΚΙ)

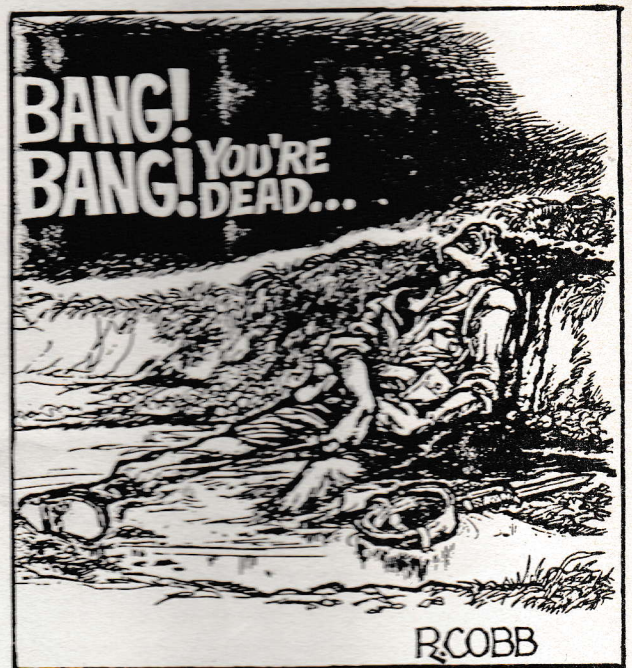
Ρίχνοντας μια ματιά στην παγκόσμια ανάπτυξη σήμερα, βλέπουμε πως η υποχρεωτική στρατιωτική θητεία σαν καθεστώς, σταδιακά καταργείται. Στην Τουρκία η οποία είναι παραδοσιακό στρατιωτικό κράτος, γίνονται προετοιμασίες ώστε ο στρατός να γίνει επαγγελματικός. Παίρνοντας υπ' όψιν το γεγονός πως η κοινωνική θητεία προβάλλει σαν κρατική πολιτική, δεν υπάρχει κανένας λόγος να υποστηρίξουμε πως η κοινωνική θητεία είναι ένα βήμα προόδου. Αντιθέτως οι στρατοκράτες για να ξεφορτωθούν τα άχρηστα δεκανίκια, να κάνουν τη στρατιωτική μηχανή πιο ευκίνητη, ελλατώνουν το μέγεθος και βάζουν το ζήτημα της ανάγκης για κοινωνική θητεία στο κράτος. Η παραδοχή της κοινωνικής θητείας είναι ηθικά υποκριτική. Είναι απλώς μια ημιότερη μορφή της λογικής που λέει "Εγω δεν μπορώ να σκοτώσω αλλά εσύ ας το κάνεις". Οι αντιμιλιταριστές δεν χρειάζεται να αναρωτηθούν γι' αυτό το ζήτημα ούτε και να προσπαθήσουν να το υπερβούν.

Πρέπει όλοι οι πολίτες να γνωρίζουν πως όλοι οι νόμοι που υπομένουν, όλες οι θέσεις στις οποίες βρίσκονται και κάθε νομμη ταυτότητα, αναγνώριση που ίσως κατέχουν, υπηρετούν το στρατό και το κράτος.

Δίχως αμφιβολία καθένας που αναγνωρίζει τον εαυτό του σαν αντιμιλιταριστή ξέρει τι σημαίνει έμμεση θητεία και οτι και ο ίδιος-α είναι ένα κομμάτι του. Αυτό όμως δεν είναι το θέμα μας. Το θέμα είναι να δούμε την έμμεση θητεία και έννοιες όπως το κράτος, το έθνος και την υπηκοότητα σαν ένα και να ανησυχούμε για όλες τις αναγνωρίσεις, "νομιμοποιήσεις" συμπεριλαμβανομένων και των επισήμων, οι οποίες περατώνονται με σοβαρότητα.

Ακόμα πρέπει να πιστέψουμε πως η ολική απόρριψη, μετά από μια διαδικασία, είναι πιθανή και να στραφούμε προς αυτή τη κατεύθυνση αναζητώντας τρόπους πραγμάτωσης μιας τέτοιας πιθανότητας. Το πρώτο βήμα θα ήταν η άρνηση στρατεύσης, με επακόλουθο την αστυνομία και το δικαστήριο. Είναι πολύ σημαντικό για τις σχέσεις ενός ατόμου με το κράτος η απόρριψη του στρατού. Σε άλλους οργανισμούς το άτομο ίσως να έχει την δυνατότητα να πιστεύει πως μπορεί να διατηρήσει την

προσωπικότητα του και την ελευθερία του. Όμως όχι στο στρατό. Ο στρατός δεν γίνεται να οργανωθεί σ' ένα τέτοιο επίπεδο που θα επέτρεπε τέτοιες φαντασιώσεις. Γι' αυτό και

είναι το καλύτερο μέσο για να δίνονται μαθήματα (υπηκοότητας) σε υπήκοους.

ΟΛΕΣ ΟΙ ΧΩΡΕΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΝΟΙΚΕΣ

Τα παιδιά δεν έχουν το δικαίωμα να επιλέξουν που θα γεννηθούν. Όταν γεννιούνται αυτόματα παίρνουν υπηκοότητα με την ιστορία συνδεδεμένη. Μαθαίνουν να είναι εθνικιστές και μεγαλώνουν μισώντας τους εχθρούς της χώρας στην οποία δεν έπυχε να γεννηθούν χωρίς να σκεφτούν πως αν είχαν γεννηθεί στην εχθρική χώρα θα θεωρούσαν τους πολίτες της χώρας στην οποία είναι υπήκοοι ως εχθρούς και αν χρειαστεί απερίσκεπτα παρελαύνουν προς ένα οποιοδήποτε νέο και "δίκαιο" πόλεμο. Πεθαίνουν και μένουν ανάπηροι, ακρωτηριασμένοι.

Σ' όλα τα εθνικά μαθήματα ιστορίας μαθαίνουν πως ο στρατός τους ήταν νικηφόρος, ότι ο εχθρός ήταν κακός, απάνθρωπος κ.τ.λ. Όλες οι εθνικές ιστορίες είναι σωστές.

Όταν ο στρατός τους μπαίνει σε εχθρική περιοχή, ο κόσμος πάντα τους υποδέχεται με σημαίες και γιορτές, όταν ο εχθρικός στρατός παρελαύνει υπάρχουν πάντα αίμα, δάκρυα, ερήμωση και μια σειρά βιασμών. Η Τουρκία όπως είναι γνωστό περιτριγυρίζεται από τις τρεις μεριές από θάλασσα και από τις τέσσερεις από εχθρούς. Η Τουρκία δεν είναι η μόνη χώρα που είναι τόσο παρανοϊκή. Όλες οι χώρες έτσι είναι.

Χωρίς αμφιβολία έχουν κάποιους συμμάχους. Όμως κι αυτοί μπορεί να σε χτυπήσουν πισόπλατα οποιαδήποτε στιγμή. Το πιο σημαντικό είναι ότι αυτές οι χώρες έχουν δικίο να είναι τόσο παρανοϊκές. Κάθε κράτος είναι πάντα έτοιμο να "εξαπλωθεί" όταν του δίνεται η δυνατότητα. Συμμαχίες διαλύονται, συμμαχίες δημιουργούνται και έπειτα νέες ξανα-φτιάχνονται. Ένα έθνος είναι άλλοτε φίλος και άλλοτε ο χειρότερος εχθρός με ένα άλλο έθνος.

Σ' όλη την διάρκεια της ιστορίας η γεωγραφία του κόσμου αλλάζει συνεχώς από "δικαιούς" πολέμους. Και κάθε έθνος έχει κληρονομήσει από

αυτή την ιστορία επαρκείς λόγους για να επιτεθεί σε ένα άλλο. Οι ηγέτες του κράτους έχουν χρησιμοποιήσει αυτή την εχθρότητα για να έχουν τη δυνατότητα να διατηρούνται στην εξουσία, ποτίζοντάς την με ανθρώπινο αίμα. Ακόμα κι αν προσπαθήσουμε να ριζώσουμε μία αντικειμενική ματιά στους πολέμους της ιστορίας, θα έρθουμε αντιμέτωποι με ένα αίνιγμα στο οποίο δεν διακρίνεται ποιος επιτίθεται σε ποιον.

Ο αντιμιλιταρισμός εξ' ορισμού είναι οικουμενικός. Γι' αυτό είναι βασισμένος σε αναντίρρητες ηθικές αξίες πάνω από κάθε φυλετική, εθνική ή διεθνιστική κατηγοριοποίηση. Επειδή η ριζοσπαστική απόρριψη του στρατού είναι μία κρυστάλλινη καθαρότητας ανθρώπινη στάση η οποία καταστρέφει όλα τα επιχειρήματα του στρατού και του κράτους, είναι ο επιάλλητος τους. Για παράδειγμα, δεν υπάρχει χώρα στο κόσμο που να δίνει άσυλο σε αντιρρησίες συνήδεισης..

Όταν ένας αντιμιλιταριστής μονομερώς ακυρώνει τη σύμβασή του με το κράτος αρνούμενος το στρατό, έχει ταυτόχρονα σπείρει και πολλούς άλλους σπόρους. Μία σειρά από σημαντικά ζητήματα που απ' τη μεριά του κράτους και των νόμων είναι προορισμένα να αγνοηθούν.

Πρώτιστα απειλούνται η εθνική ασφάλεια και κάθε είδους σύνορα. Επειδή οι αντιμιλιταριστές δεν έχουν εχθρούς και αποδέχονται τους ανθρώπους κάθε κουλτούρας σαν ίσους, δεν χρειάζεται να ανησυχούν για ζητήματα όπως "εθνική ασφάλεια" και "σύνορα". Δεν αναλαμβάνουν την ευθύνη για ζητήματα που αφορούν ιστορικές συγκρούσεις. Γι' αυτό το λόγο για τους αντιμιλιταριστές κάθε είδους σύνορα είναι τεχνητά και επομένως εν δυνάμει μέτωπα για πιθανούς πολέμους που

θα έπρεπε να καταργούνται παρά να προστατεύονται.

Όταν είπαμε πως όλες οι χώρες είναι παρανοϊκές, ξεχάσαμε να προσθέσουμε πως επιβάλλεται να είναι έτσι. Και επιπλέον είναι αναγκασμένες να μεταδίδουν την παράνοιά τους στους πολίτες τους. Κανένα

κράτος δεν μπορεί να εθνικοποιήσει την ύπαρξή του χωρίς έναν εχθρό εκτός συνόρων. Γι' αυτό το λόγο οι ηγέτες μίας χώρας χρειάζονται συνεχώς έναν εχθρό για να παραμείνουν στην εξουσία. Αν ξαφνικά ένας εχθρός σταματήσει να είναι εχθρός, ένας νέος αναζητείται απεγνωσμένα. Έχουμε γίνει μάρτυρες μίας τέτοιας κατάστασης στον αγώνα του NATO να επιβιώσει με έναν πολύ παράξενο τρόπο.

Με άλλα λόγια, οι εχθρικές χώρες πραγματικά θα έπρεπε να χρωστούν ευγνωμοσύνη η μία στην άλλη. Διανύουμε μία περίοδο στην οποία το κεφάλαιο χάνει την εθνικότητά του και ενώνεται κάτω από τη στέγη της Ευρωπαϊκής ένωσης. Καθώς οι Ευρωπαϊκές χώρες προχωρούν στην κρατική ενοποίηση, παραπονούνται οτι τα εθνικά χαρακτηριστικά του καπιταλισμού υποφέρουν. Αλλά ακόμα κι αν ο καπιταλισμός διεθνοποιείται, βλέπουμε τις εθνικές ταυτότητες να μορφαίνουν μέσα από

τη νέα ισορροπία δυνάμεων. Η Γερμανία ασφαλώς, δεν υποστηρίζει την Κροατία γιατί πιστεύει ότι τα έθνη έχουν το δικαίωμα να αποφασίζουν για τη μοίρα τους.

Παρόμοια η κάλυψη Ε.Π.Α. και Ευρώπης πίσω από το Ν.Α.Τ.Ο. και ο οικονομικός ανταγωνισμός μεταξύ Ε.Π.Α. και Ιαπωνίας και όλες οι άλλες παρόμοιες συγκρούσεις δεν είναι ανεξάρτητες των εθνικών ταυτοτήτων. Τέτοιες συγκρούσεις είναι απαραίτητες σε κάθε περίπτωση για να συντηρούν τη βιομηχανία όπλων. Εάν στο μέλλον αποκτιόταν ένας εχθρός απ' το διάστημα δεν θα υπήρχε η ανάγκη εθνικών συγκρούσεων. Καθώς η Σοβιετική Ένωση και οι άλλες χώρες της Ανατολικής Ευρώπης διαλύονται για να δημιουργήσουν νέα κράτη, η όρεξη των καπιταλιστών ανοίγει και φαίνεται πως τα νέα εθνικιστικά αισθήματα που δυναμώνουν θα βοηθήσουν τη βιομηχανία όπλων να αυξάνεται για αρκετό καιρό ακόμη. Λόγω των συγκρούσεων μεταξύ των καπιταλιστικών δυνάμεων και τις ανάγκες αυτών των συγκρούσεων ώστε να τροφοδοτείται η βιομηχανία όπλων, ο κόσμος μας σύντομα θα έρθει αντιμέτωπος με μια σειρά μεγάλων και μικρών πολέμων.

Πέρα από τα αποτελέσματα και τις αναλύσεις οι οποίες θα προκύψουν από έρευνες, ο μόνος τρόπος για να αποφύγουμε τους πολέμους που θα έρθουν για να μπορούμε να ζήσουμε σαν ελεύθεροι άνθρωποι, είναι ο σταθερός αντιμιλιταριστικός αγώνας που δεν θα εμπεριέχει καμία φυλετική εθνική φύση - και αυτό είναι αναγκαίο - γιατί οποιοσδήποτε αγώνας εκτός από αυτόν

είναι καταδικασμένος να βαλτώσει μέσα στην πολιτική και είναι ικανός να φέρει μόνο εναλλακτικούς τρόπους αναπαραγωγής του πολέμου.

Ο πόλεμος και ο στρατός είναι αναγκαίος όπου υπάρχουν κράτη και εξουσία. Οπου υπάρχουν χώρες, θα υπάρχουν και κατεστημένα ιδρύματα όπως τα Ενωμένα Έθνη, που ενώ έχουν ιδρυθεί υποτίθεται για να αποτρέπουν τους πολέμους, στην ουσία το μόνο που κάνουν είναι να τους δικαιολογούν νομιμοποιώντας τους. Η μεγάλη σφαγή στο Ιράκ νομιμοποιήθηκε με περισσή άνεση από τα Ενωμένα Έθνη.

Για να αποτρέψουμε τον πόλεμο και να ζήσουμε ελεύθεροι, ο αντιμιλιταριστικός αγώνας είναι αναγκαίος, αλλά κατά τη γνώμη μου, για να αποδώσουν οι προσπάθειές μας, για να αλλάξουν αληθινά οι καταστάσεις, πρέπει πρώτα να πιστεύουμε πως ο κόσμος μπορεί να αλλάξει και ότι οι πόλεμοι μπορούν να αποτραπούν. Η ανάπτυξη των κρατών έχει αναδείξει και ένα συγκεκριμένο τρόπο σκέψης. Αυτή είναι η λογική του να κινείσαι σύμφωνα με όσα μπορείς να κάνεις.

Αυτή η διάχυτη χρονικά ορθολογιστική σκέψη είναι ενάντια στον πόλεμο. Ριζοσπαστικά πλάνα και αγώνες που θα φέρουν κίνητρα και πίστη και αναγκαία είναι και χρειάζονται.

Vedat Zenzir, Τούρκος ολικός αρνητής στρατεύσης.

(Κείμενο από τη μπροσούρα "Αντιμιλιταριστική Πληροφόρηση για την Τουρκία")

Πόσο ενδιαφέρεται κατά τη γνώμη σου η Τουρκική αριστερά και οι αναρχικοί για το γυναικείο ζήτημα;

Γενικά οι Τούρκικες αριστερίστικες οργανώσεις αναγνωρίζουν πως το πρόβλημα υπάρχει. Όσο για τη λύση την αναβάλλουν για μετά την επανάσταση. Η δικιά μας ομάδα είναι διαφορετική. Δεχόμαστε πως υπάρχει πρόβλημα και πιστεύουμε πως θα λυθεί με την άμεση δράση. Ασφαλώς ο αγώνας θα συνεχιστεί και μετά την επανάσταση. Είμαστε διαφορετικοί από τις φεμινιστικές ομάδες γιατί έχουμε ανεξάρτητο κίνημα. Δεν δεχόμαστε λύσεις ενόσω υπάρχει καπιταλισμός γιατί πιστεύουμε πως η ισότητα των φύλων από μόνη της δεν επιλύει τίποτα. Η λύση βρίσκεται στη Σοσιαλιστική Επανάσταση. Η ισότητα

Όμως οι γυναίκες είναι αυτές που θ' αγωνιστούν πρωταρχικά για τη λύση. Είτε οι άνδρες το πιστεύουν είτε όχι βρίσκονται από τη μεριά των καταπιεστών γι' αυτό και δεν εμπιρεύονται στον αγώνα για τη γυναικεία απελευθέρωση. Επειδή όμως είναι κοινό πρόβλημα πρέπει να υποστηρίζουν τις γυναίκες που αγωνίζονται.

Η αντίληψή μας υποστηρίζει τη θετική διάκριση υπέρ των γυναικών. Οι γυναίκες έχουν στερηθεί το δικαίωμα σε πολιτική και κοινωνική εξέλιξη στη διάρκεια της ιστορίας από την ίδια την κοινωνία. Γι' αυτό πρέπει να έχουν προτεραιότητα στην πολιτική και κοινωνική εξέλιξη και ανάπτυξη.

ΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΖΗΤΗΜΑ ΣΤΗ ΤΟΥΡΚΙΑ

είναι αυταπάτη όσο υπάρχει καπιταλισμός κι αυτή είναι η κύρια διαφορά μας με τις φεμινιστικές ομάδες.

Πες μας για τη νομική και την κοινωνική καταπίεση.

Θα πω ένα παράδειγμα που είναι ενδεικτικό: Σ' ένα βιασμό αν το θύμα είναι πόρνη η ποιή του θύτη μειώνεται.

Εαν μία πόρνη ήθελε να γίνει μέλος σας θα δεχόσασταν;

Εμείς είμαστε ενάντια στην αστική κοινωνία και η πορνεία είναι επάγγελμα στην αστική κοινωνία. Αυτός είναι ένας λόγος που θα τη δεχόσασταν και ο άλλος επειδή πιστεύουμε ότι όλοι είμαστε ίσοι.

Η Τουρκία είναι λιγότερο ή περισσότερο σεξιστική, φαλλοκρατική από άλλες χώρες;

Η Τουρκική κοινωνία είναι παραδοσιακά ανδροκρατική και σεξιστική. Όμως πιστεύω πως λίγο πολύ η ιδεολογία αυτή είναι αποδεκτή σε παγκόσμιο επίπεδο.

Τι γνώμη έχεις για τα ριζοσπαστικά γυναικεία κινήματα;

Ο αγώνας για την απελευθέρωση των γυναικών δεν μπορεί να βοηθηθεί από τη βία. Στόχος μας δεν είναι η ηγεμονία των γυναικών αλλά η ίση συμμετοχή. Το γυναικείο πρόβλημα είναι κοινό πρόβλημα των φύλων.

Θα δώσω ένα παράδειγμα που δείχνει μέρος της αντίληψής μας για τις γυναίκες μέσα στην κοινωνία: Μερικά επαγγέλματα θα έπρεπε να δίνονται στις γυναίκες για να μπορούν να αναπτύξουν μεγαλύτερη δράση για την αλλαγή της κοινωνίας.

Πιστεύεις πως θα οδηγηθούμε σ' ένα καλύτερο μέλλον;

Για τη δημιουργία του νέου ατόμου ο αγώνας πρέπει να ξεκινήσει τώρα, γιατί η διαδικασία είναι μεγάλη και χρειάζεται χρόνο. Ειδικά για τους άντρες είναι πολύ σημαντικό θέμα γιατί η καταπιεστική φύση που κουβαλούν μέσα τους, κληρονομείται από τα άλλα αρσενικά μέλη της κοινωνίας. Στόχος μας είναι η ίση συμμετοχή ανδρών και γυναικών στην καθημερινή ζωή.

Στρατός και γυναίκα;

Θεωρούμε το σύστηματοποιημένο στρατό και την ιδεολογία του εχθρό των γυναικών. Η συμμετοχή των γυναικών στο στρατό δεν αλλάζει την ιδεολογία του, γιατί παραμένει το μακρύ χέρι των δυνάμεων της καταπίεσης.

Συζήτηση με την ALPIN ONGAN,
Μέλος της Σοσιαλιστικής Οργάνωσης
Geng Kurtulus στην Τουρκία.

Από το Profane Existence No. 15

Ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΞΑΠΟΛΥΕΙ ΝΕΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΟΥΡΔΩΝ

Στις 21 Μάρτη, ενώ εορταζόταν η επέτειος του Newroz, (Νέος Χρόνος) Τουρκικές στρατιωτικές δυνάμεις άρχισαν μία από τις πιο αιματηρές εκστρατείες ενάντια σ' αυτή την εθνική μειονότητα στην νοτιοανατολική Τουρκία (βοριοανατολικό Κουρδιστάν). Ενώ μία από τις κύριες προφάσεις των Ενομένων Πολιτειών για τον πόλεμο των πετρελαίων, ήταν η προστασία της Κουρδικής μειονότητας από τις δυνάμεις του Σαντάμ Χουσεϊν, καμία δυτική κυβέρνηση δεν έχει αντιδράσει για τις τελευταίες επιθέσεις του Νατοϊκού συμμάχου της. Παράλληλα υπήρχε ουσκότιση πληροφοριών από τα δυτικά Μ.Μ.Ε. για τη δυσχερή κατάσταση του Κουρδικού λαού. Επίσης είναι δύσκολη η άντληση πληροφοριών από την Τουρκία λόγω της απαγόρευσης δημοσίευσης πληροφοριών και της κατάστασης εκτάκτου ανάγκης που έχει επιβληθεί.

Οι επιθέσεις εκδηλώθηκαν όταν περισσότερες από 60 πόλεις και χωριά στην Τουρκία άρχισαν τον εορτασμό του Newroz. Εκείνη την ημέρα ανακοινώθηκε από την Τουρκική κυβέρνηση ότι ο μυστικός πόλεμος ενάντια στην Κουρδική αντίσταση θα γινόταν από δω και πέρα απροκάλυπτα. Αυτό πραγματοποιήθηκε με βαρύ οπλισμό όχι ενάντια στους Κούρδους μαχητές αλλά ως επί το πλείστον στον άμαχο πληθυσμό, κάτι που δείχνει ότι η επιχειρούμενη καταστολή της αντίστασης γίνεται με την συνεχιζόμενη γενοκτονία του Κουρδικού πληθυσμού.

Την πρώτη ημέρα της καταστολής σημειώθηκαν 93 θάνατοι, 300 εξαφανίσεις και πάνω από 1000 σιλλήψεις. Στην πόλη Cizre (πληθ. 60.000), οι εορταζόντες του Newroz συγκρούστηκαν με τις στρατιωτικές δυνάμεις. 20 σκοτώθηκαν και 45 αγνοούνται. Τη νύχτα επιβλήθηκε απαγόρευση της κυκλοφορίας και τεθωρακισμένα εισέβαλαν στην πόλη.

Στην πόλη Nusseyadin (πληθ. 100.000), επιβλήθηκε επίσης απαγόρευση της κυκλοφορίας και αυτοί που προσπαθούσαν να φύγουν από τα σπίτια τους πυροβολούνταν. Σε διαδήλωση η αστυνομία πυροβόλησε και σκότωσε 10 διαδηλωτές ενώ τραυμάτισε 30.

Στην Simak (πληθ. 50.000) εκατοντάδες περικυκλώθηκαν και αναγκάστηκαν να ξαπλώσουν στο έδαφος, ενώ

όποιος σηκωνόταν τον πυροβολούσαν. Υπάρχουν μαρτυρίες για 23 νεκρούς συμπεριλαμβανομένων και 2 παιδιών, 5 και 9 χρονών αντίστοιχα. Παρά την απαγόρευση κυκλοφορίας, οργανώθηκε πένθιμη πορεία από δεκάδες κατοίκους.

Στην Gercus 10.000 διαδήλωσαν για το Newroz και δύο νέοι σκοτώθηκαν όταν οι δυνάμεις ασφαλείας άνοιξαν πυρ.

Παρόμοια περιστατικά σημειώθηκαν και στις πόλεις Van και Batman.

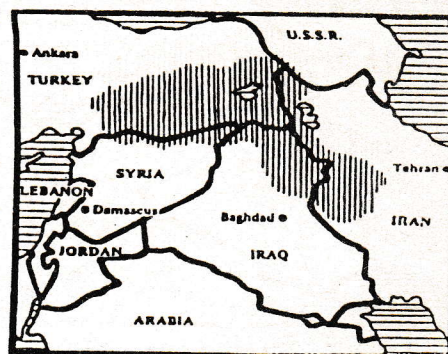
Σε άλλες πόλεις γιορτάστηκε το Newroz ειρηνικά χωρίς παρεμβάσεις, όπως στην πόλη Erggani, όπου την προηγούμενη νύχτα αντάρτες επιτέθηκαν στο αρχηγείο της αστυνομίας.

Η στρατιωτική επιχείρηση επεκτάθηκε και μετά τον εορτασμό του Newroz και πήρε τη μορφή γενοκτονίας. Στις 23 Μαρτίου η πόλη Sinak βομβαρδίστηκε. Ενα νοσοκομείο και 20 σπίτια καταστράφηκαν και αναφέρθηκε χρήση χημικών όπλων. Σύμφωνα με τον Οργανισμό Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, 30.000 άτομα από την πόλη αυτή οδηγήθηκαν σε ένα αθλητικό στάδιο, αλλά δεν υπάρχουν πληροφορίες για το τι προέκυψε.

Ενα παρόμοιο επεισόδιο αναφέρθηκε στην Cizre όπου χιλιάδες πολίτες συγκεντρώθηκαν με τη βία μπροστά από το αρχηγείο των ειδικών δυνάμεων, ενώ αντιπρόσωποι του Ο.Α.Δ. έτυχαν κακομεταχείρισης. Επίσης ομάδα 20 δημοσιογράφων οδηγήθηκαν μπροστά από το σπίτι όπου διέμεναν και πυροβολήθηκαν. Ενας σκοτώθηκε και οι υπόλοιποι οδηγήθηκαν σε άγνωστο μέρος.

Η Τουρκική κυβέρνηση έκοψε όλες τις τηλεφωνικές γραμμές από και προς το Κουρδιστάν, κάνοντας έτσι την επικοινωνία με αυτή την περιοχή αδύνατη.

Είναι προφανές ότι οι επιθέσεις αποσκοπούσαν στους

ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ

κατοίκους και όχι στους αντάρτες του Ρ.Κ.Κ. οι οποίοι δρουν βασικά στα βουνά. Οι τελευταίες επιθέσεις έγιναν μετά από τη διασπορά ψευδών φημών από την Τουρκική κυβέρνηση ότι το Ρ.Κ.Κ. σχεδιάζει μία επίθεση την ερχόμενη άνοιξη, κάτι που το Ρ.Κ.Κ. αρνείται.

Το Ρ.Κ.Κ. είναι ένα κόμμα που ιδρύθηκε στις αρχές του '70 με στόχους τη δημιουργία ενός δημοκρατικού Κουρδιστάν απαλλαγμένο από την επιρροή των Τούρκων αποίκων και να αποβάλλει τις κοινωνικές αντιφάσεις οι οποίες προέρχονται από το Μεσοαίωνα, όπως η φεουδαρχική εκμετάλλευση, η κοινωνική ομαδοποίηση κατά φυλές, ο θρησκευτικός δογματισμός και η δουλικού τύπου εξάρτηση της γυναίκας.

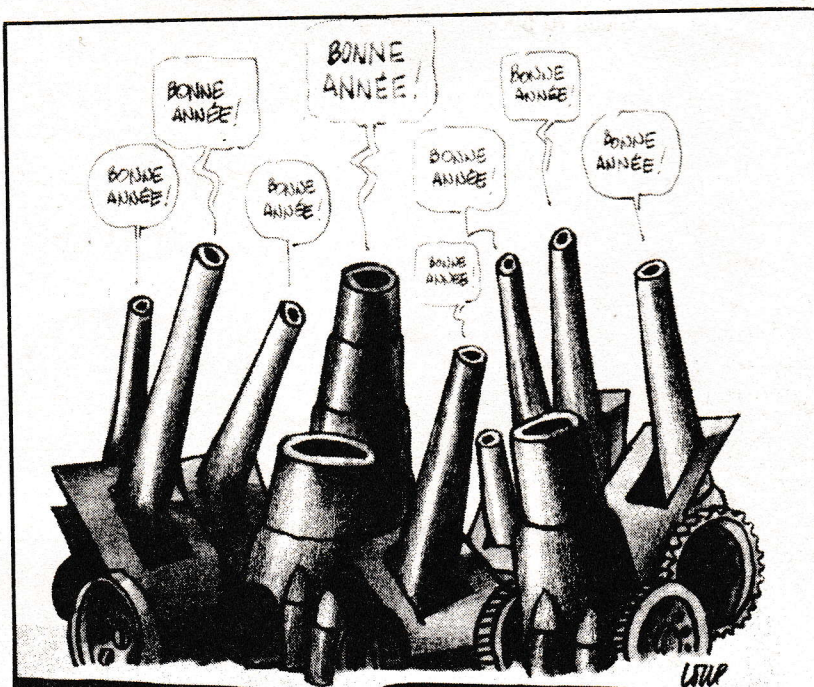
Το Ρ.Κ.Κ. κατάφερε να κερδίσει την μεγάλη υποστήριξη των Κούρδων και αναπτύχθηκε σε σοβαρή δύναμη αντίστασης ενάντια στην ξένη κυριαρχία στις Κουρδικές περιοχές.

Υπήρξε μία σειρά από πράξεις σαν απάντηση στην Τουρκική καταστολή. Στις 22 Μαρτίου οι Τούρκοι αντάρτες πόλης της Devrimci Sol (Επαναστατική Αριστερά) ανέλαβε την ευθύνη για δύο ισχυρές βομβιστικές ενέργειες, μία έξω από αστυνομικό τμήμα και μία κοντά στο χρηματιστήριο της Κωνσταντινούπολης. Η Dev Sol δήλωσε ότι έγιναν σε ένδειξη συμπαράστασης στο Κουρδικό απελευθερωτικό κίνημα.

Στις 23 Μαρτίου 6 Κούρδοι συνελήφθησαν στην Αθήνα κατά τη διάρκεια βίαιης διαδήλωσης, όπου Κούρδοι έσπασαν τα παράθυρα της Τουρκικής αεροπορικής εταιρίας και αντιμετώπισαν την αστυνομία που προσπάθησε να διαλύσει το πλήθος.

Στην Κωνσταντινούπολη θεωρήθηκε σαν υπεύθυνη για την επίθεση με σπλοπολυβόλο σε λεωφορείο που μετέφερε εργαζόμενους της Εθνικής Μυστικής υπηρεσίας η Dev Sol. Ένας αξιωματούχος και ένας υπάλληλος σκοτώθηκαν στην επίθεση.

Στις Βρυξέλλες μία ομάδα Κούρδων διαδηλωτών κρατώντας σφυριά έσπασαν τα τζάμια της Τουρκικής πρεσβείας, ενώ 150 Κούρδοι κατέλαβαν το Ευρωπαϊκό κοινοβούλιο για 5 ώρες.

«Καλή χρονιά» με κανόνια. Οι Κούρδοι της Τουρκίας μπορούν να υπερηφανευτούν ότι γνωρίζουν αυτή την ευχή καλύτερα από τον καθένα (από το «L'Evenement Du Jeudi»)

Το Γερμανικό υπουργείο εξωτερικών ανακοίνωσε ότι παρακολουθεί με μεγάλο ενδιαφέρον το Ρ.Κ.Κ., το οποίο πιστεύετε ότι έχει 3.500 μέλη στη Γερμανία.

Στις 24 Μαρτίου έγιναν βίαιες διαδηλώσεις στην Ολλανδία και στη Γερμανία, ενώ στην Αγγλία 100 μπάτσοι, χωρίς προειδοποίηση, επιτέθηκαν σε 400 διαδηλωτές μπροστά στην Τούρκικη πρεσβεία. 30 τραυματίστηκαν, 9 νοσηλεύτηκαν σε νοσοκομείο και 17 συνελήφθησαν.

Στις 26 Μαρτίου, η Γερμανική κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι θα σταματήσει τη ναυπήγηση πολεμικών πλοίων για την Τουρκία.

(Επειδή οι πληροφορίες σε σχέση με το Κουρδικό είναι ελάχιστες και η γενοκτονία του Κουρδικού λαού συνεχίζεται, δημοσιεύουμε ένα κείμενο για τα περσινά γεγονότα του Newroz, που απηχεί κυρίως την άποψη του Ρ.Κ.Κ. και όχι αναρχικών ή αντιεξουσιαστών συντρόφων.

HOMO UNIVERSALIS)